

Byla C-119/09

Société fiduciaire nationale d'expertise comptable

prieš

Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique

(*Conseil d'État* (Prancūzija) prašymas
priimti prejudicinį sprendimą)

„Laisvė teikti paslaugas — Direktyva 2006/123/EB — 24 straipsnis — Draudimas nustatyti bet kokius absoliučius reglamentuojamųjų profesijų komercinės informacijos draudimus — Auditoriaus profesija — Draudimas tiesiogiai siūlyti paslaugas“

Generalinio advokato J. Mazák išvada, pateikta 2010 m. gegužės 18 d. . . . I - 2554

2011 m. balandžio 5 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas . . . I - 2568

Sprendimo santrauka

1. *Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Paslaugos vidaus rinkoje — Direktyva 2006/123 — Komercinė informacija*
(*Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123 4 straipsnio 12 punktą ir 24 straipsnis*)

2. *Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Paslaugos vidaus rinkoje — Direktyva 2006/123 — Reglamentuojamųjų profesijų komercinė informacija*
(Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123 24 straipsnio 1 ir 2 dalys)

1. Sąvoka „komercinė informacija“, apibrėžta Direktyvos 2006/123 dėl paslaugų vidaus rinkoje 4 straipsnio 12 punkte, apima ne tik klasikinę reklamą, bet ir kitas reklamos ir naujiems klientams pritraukti skirtų informacinių pranešimų formas.

Taigi tiesioginis paslaugų siūlymas patenka į sąvoką „komercinė informacija“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2006/123 4 straipsnio 12 punktą ir 24 straipsnį, nes jis yra informacinio pranešimo forma, skirta ieškoti naujų klientų, apima paslaugų teikėjo asmeninį kontaktą su potencialiu klientu, siekiant pasiūlyti jam paslaugų, ir todėl gali būti pripažintas tiesiogine rinkodara.

(žr. 32–33, 38 punktus)

2. Direktyvos 2006/123 dėl paslaugų vidaus rinkoje 24 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip: jai prieštarauja nacionalinės teisės aktai, kuriais reglamentuojamosios

profesijos atstovams, kaip antai auditoriams, visiškai draudžiama tiesiogiai siūlyti savo paslaugas. Tiek iš 24 straipsnio paskirties, tiek iš jo vietos direktyvos struktūroje matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino ne vien panaikinti absoliučius draudimus reglamentuojamųjų profesijų atstovams teikti bet kokios formos komercinę informaciją, bet ir pašalinti draudimus naudotis vienos ar kelių formų komercine informacija, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2006/123 4 straipsnio 12 punktą, būtent reklama, tiesiogine rinkodara ar finansiniu rėmimu. Atsižvelgiant į šios direktyvos 100 konstatuojamojoje dalyje pateiktus pavyzdžius, absoliučiais draudimais, kurie draudžiami pagal jos 24 straipsnio 1 dalį, taip pat reikia laikyti profesines taisykles, kuriomis draudžiama vienoje ar keliose žiniasklaidos priemonėse teikti informaciją apie paslaugų teikėją ar jo veiklą.

Darytina išvada, kad tiesioginio paslaugų siūlymo draudimas, suprantamas plačiai, kaip taikomas bet kokiam tiesioginiam paslaugų siūlymui, nepaisant jo formos,

turinio ar naudojamų priemonių, ir apimantis visas komunikacijos priemonės, kuriomis galima skleisti šios formos komercinę informaciją, laikytinas absoliučiu komercinės informacijos draudimu, kurio pagal Direktyvos 2006/123 24 straipsnio 1 dalį neleidžiama nustatyti.

2006/123 24 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, jie neatitinka šios direktyvos ir jų negalima pateisinti remiantis jos 24 straipsnio 2 dalimi, net jeigu jie būtų nediskriminaciniai, pateisinami svarbiais visuomenės interesais ir proporcingi.

Kadangi tokiais teisės aktais absoliučiai draudžiama viena komercinės informacijos forma, ir todėl jie patenka į Direktyvos

(žr. 29, 41–42, 45–46 punktus ir rezoliucinę dalį)